

Csak két bánya teljesítette augusztusi tervét

A bányásznap verseny eredményeképpen Ferenc-bánya behozta lemaradását és az augusztusi hónapot tervteljesítéssel zárta be. A munkaversenyt különben ismét Cser-bánya nyerte. Sajnálatos tény, hogy a felfeltüntetett két bányán kívül egy bányázemlünk sem teljesítette tervét.

Cser-bánya

107.5 százalékkal első helyen áll. A frontbrigádjai között Vagi Károly harmada 113 százalékkal lett győztes. A kiscsapatok között Bismmer József 142.6 százalékkal áll az élen, a fronton Mátyas Mihály ismét előre került 160 százalékkal. Meg kell dicsérni Simon Lajos és Pintér András kiscsapatát, valamint Kubik Lajos és Bara Géza frontot vájárakat jó teljesítményükért. Reméljük, hogy a szeptember első felében befejezik harmadik negyedéves tervüket.

Ferenc-bánya

Túljutottak a 100 százalékon a Ferenc-bányaiak, mintegy 54 vagon szemet adtak terven felül a népgazdaságnak. A frontok között Grúll József frontja vezet, 107.9 százalékkal. Szijjártóék is teljesítik a tervüket, a többiek azonban lemaradtak. Kiváló eredményt ért el Hoffer András vájár, aki 175 százalékkal teljesíti a tervét, Szabó József Sz. 165, Berényi Imre 152, és Horváth Imre 122 százalékkal teljesítette a tervét. Biztosak vagyunk benne, hogy Ferenc-bánya szeptemberben már az előző hónapok lemaradásának behozására harcol.

Beszálló-akna

A kezdeti javulás után visszastegtek a Beszálló-aknaik.

Augusztus utolsó négy napjában nem teljesítették tervüket, ezért 78 vagon szén maradtak adóssai a tervnek augusztus hónapban. Frontjai nem teljesítik a tervet, bár olyan kiváló vájárak vannak, mint Nagy Lajos és Tóth Lajos, akik 141 százalékat érnek el, vagy Erős Gyula, aki 140 százalékkal teljesíti a tervét. Visszahúzza a jó teljesítők eredményét Vejlend József 85, Kélik János 85 és Majtényi Kálmán 70 százalékos tervteljesítése. Szeptember hónapban a Beszálló-aknának a frontok teljesítésének megjavításával kell a terv elérését kiharcolni.

Ernö-bánya

Volt fellendülés a bányán, azonban a hó két utolsó napja és a fizetés meglátogatott a tervteljesítésben. 203 vagon szén maradt adóssal a népgazdaságnak az Ernő-bányaiak. Egyetlen front sem teljesítette a tervét. Ellenben van olyan frontszakasz, mit Buzai Imréné az 500-as fronton, amelyik 1500 csilléval van elmaradva. Vannak kiváló bányászok. Ki kell emelni Szekeres Lászlót 208 százalékos eredményével Kiszlinger Pál 171 százalékkal és Sevinger István 191 és Szenes Lajos 151 százalékkal teljesíti a tervét. Az Ernő-bányaiak szeptember hónapban jobb műszaki körülmények között dolgoznak. Azt várjuk tőlük, hogy a tervet maradék nélkül teljesítik.

Herend-bánya

85.3 százalékkal az ötödik helyen áll. Mindkét akna, úgy a 3-as, mint a 4-es, súlyosan el van maradva. Az utóbbi napokban ugyan többször elérte a bányát a 100 százalékat, de ez nem volt elég a lemaradás behozására. A kis csapatok között Horváth Ferenc és Kecskés Ferenc brigádok dolgoznak kiválóan. Remélhető, hogy több F 4-es gép beállításával és a bányák műszaki viszonyainak megjavításával a herendiék most már végre „megemberelik” magukat és szeptemberben úgy számolhatunk be a Herendi-bányáról, mint a tervét teljesítő üzemről.

Hidas-bánya

Utolsó ebben a hónapban is. Egyedül a Hidas-bányának több a lemaradása, mint az összes lemaradó üzemeknek, 624 vagon tartozása van. Ez azt mutatja, hogy a Hidas-bányai vezetők nem képesek megbirkózni a feladattal, nem harcolnak eléggé a tervteljesítésért. Itt volna az ideje, hogy Hidas-bányán változtassanak a termelési módszereken és most már mint tervteljesítő üzem segítsék a tröszt tervét előbbre vinni.

DISZ-fiatalok az Ernő-bányán

Az Ernő-bánya DISZ fiataljai között is vannak olyanok, akik kiváló munkájuk és szép eredményeik alapján jogosan megérdemlik a dicsőretet. Lendületük egészséges versenyszellemük megmutatkozott az alkotmányi dekád folyamán és megmutatkozik a bányásznap verseny során is.

Haász Ede DISZ fiatal alkotmányi vállalása az alkotmányi dekádban terven felül 7.5 csille szén termelése volt. A tervszerinti teljesítményének 141 csille szénnek kellett volna lenni, és helyett Haász elvtárs vállalását is túlteljesítve 171 csille szénen adott az országának. Egy másik DISZ fiatal Szekeres László brigádtársával együtt még szebb eredményt ért el. Tervük 206 csille volt a dekád során, és erre ajánlottak fel még 16 csilléval. A végleges értékelés megmutatta, hogy a Szekeres brigád DISZ fiatalokhoz méltóan 178 átlagszázalékos teljesítménye 204 csille szén helyett 326 csilléval termeltek.

Ha Szekeres elvtársról írunk még egy mondatban azt is hozzá kell tenni, hogy a Péntek mozgalmat is 117 százalékkal túlteljesítette.

A verseny az alkotmányi ünnepi dekád befejezésével nem szűnt meg. Tudják a fiatalok, hogy a Bányásznap igazi megünneplésére csak úgy készülhetnek fel igazából, ha az alkotmányi dekád eredményeit tovább növelik. A legutóbbi teljesítmények Szekeres László 183 százaléka, Somogyi Béla 157 százaléka bizonyítja, hogy az akarat meghozza a kellő eredményt. A bányásznap verseny során az Ernő-bánya DISZ fiataljai is több szén termelnek terven felül az országának.

Vájárból — mérnök

Már a megjelenésében is van valami, ami megbecsülést ébreszt az emberben. A határozott, önmagukban bízó emberek jellemzője ez. Az egykori vájár nemrégén tért vissza az egyetemről, hogy munkáját mint mérnök folytassa tovább. És ez a kezdet éppen egybeesett az alkotmányi ünnepi és a bányásznap verseny idejével. Károlyi József mérnök lelkese, de megfontoltan kezdett a munkájához.

A pártszervezettel és a szakszervezettel közösen beszélte meg az előtte álló feladatokat. Röviden össze lehetne foglalni ezt. Szervezés, segítségnyújtás. Amikor először szállt le a föld alá, úgy vizsgálta a bányát, mint bányászból lett mérnök. A régi gyakorlati tapasztalatait — melynek gazdagságát bizonyítja a mellén lévő sztahanovista jelvény — igyekezett összekapcsolni az egyetemen tanultakkal. Amikor a tan-bányában járt az oktatókkal, neveikkel beszélt meg a feladatok jobb végrehajtá-

sának módjait. A nagymezőn jártában pedig az iparosok, meg a bányászok közötti szorosabb együttműködést segítette elő. Mert előfordult, hogy az iparos két-három órát is elüldögélt, mondván, hogy a bányász munka nem tartozik rá. Ugyanez volt fordítva is. Károlyi elvtárs meggyarazta, hogy a bányák termelése viszont közös érdek. És itt kapcsolódik a vájár, a mérnök fogalma mellé egy harmadik is, a pártmunkásé, ami éppen Károlyi elvtárs szavai szerint nem vázasható külön a kétőlől. A közeljövőben a DISZ szállítási brigádokat fogja megszervezni.

Munkából mérnök. Lelekese és nagyszerű lendülettel kapcsolódott ismét a termelésbe. Az első bányásznapkor került az egyetemre, és az ötödik bányásznapkor már mint mérnök segít a szénbánya megújítását. A róla szóló írást a saját szavaival lehetne legszebben befejezni: „Az első öt éves tervben kerültem az egyetemre, és amit ott tanultam, a második öt éves tervben szeretném úgy felhasználni, hogy több szén adjunk az országnak.” Ennél egyszerűbb, de ennél szebb ígérete nem is lehetne Károlyi elvtársnak.

Készülnek a Mélyfűró dolgozói a bányásznapra

A Mélyfűró Vállalat az augusztus 20-i munkaversenyben élizemhez méltóan kivette a részét. Kiváló eredmények születtek ebben a versenyben. Így a Pusztavámon dolgozó CM/21-es berendezés Molnár elvtárs vezetésével, ahol az egész brigád sztahanovista, 165 százalékos eredményt ért el. Ezt a százalékat a bányásznapra 170 százalékkal akarják növelni. A közepes brigádok is 110 százalékra feljötték, az augusztus 20-i versenyben. Így az urkúti CE/90-es berendezés Földi brigádvezető vezetésével 110

százalékos eredményt ért el. Július hónapban négy dolgozójuk összesen hat műszakot hiányzott, s a 20-i versenyben ez a szám nullára esett. Most ők is a bányásznapra készülnek, azt akarják, hogy a Mélyfűró Vállalat élizemhez méltóan ünnepelhesse a bányásznapot, a 105.5 százalékos üzemi teljesítményüket 106 százalékkal akarják növelni. Ezzel elérik azt, hogy aug. 20-ra és a bányásznapra párosversenyre hívott Tokodi Mélyfűró Vállalatot legyőzik.

Oda vigyük az F-4-es gépeket, ahol termelhetnek!

A trösztnek 11 F-4-es gépe van, ezenkívül egy Sz-153-as rakodógéppel rendelkezik. Ezekből a gépekből jelentős rész termelőmunkában van. Azonban a munka eredménye nem mindenütt kielégítő. Többek között Hidas-bányán lévő két F-4-es gép az év eddigi nyolc hónapjában mindössze 300 métert ment, ami naponként igen csekély előrehaladásnak felel meg. Azt javasoljuk a tröszt vezetőség felé, hogy az F-4-es gépeket telepítse át olyan helyre, ahol a telepítésnek jobban megfelelnek részükre. Az Ernő-bánya rövidesen egy F-4-es gépet kap, valamint ott fog

dolgozni az Sz-153-as rakodógép is. A Ferenc-bányán két gép dolgozik a tan-géppel együtt. A Herendi-bánya foglalkoztatja a legtöbb gépet, számszerűen most már ötöt. És ha a röszt vezetőség a hidas gépeket is máshol használja fel, akkor a géphasználat emelkedik. Ehhez azonban az szükséges, hogy üzemvezetőink jobb munkahelyeket biztosítsanak a gép részére kellő anyaggal, üres csilléval segítsék a gép munkáját. Ez végeredményben az üzem érdeke, mert a kiadott szénmennyiségén kívül hamarabb elvégzik a hosszútávú földrási munkákat.

Bányásznap

Két nap választ el bennünket a Bányásznaptól, de a készülődés, hogy ez az ünnep valóban méltó legyen azokhoz, akiket az egész dolgozó nép fokozott megbecsülése és szeretete övez ezen a napon, már hetek óta tart. Az arckörül ösztönöz öröm sugárzik, a szemekben pedig elégedett magabiztosság csillog. Beszéd nélkül is érzi az ember, hogy ez a nap már valóban a bányászok ünnepe lett. És igazából azok tudják legjobban megbecsülni, akik emlékeznek a régi bányász ünnepre, amelyek Borbála néven voltak ismeretesebbek. És nem lesz ünnepontás, ha most közvetlenül a nagy esemény küszöbén visszahajítjuk az óra mutatóját, lefűjjük az évtizedes emlékekről a port, hogy az elmentétek szembeállításával jobban ismerjük a jelent. Beszéljen nekünk erről Varga István, aki már akkor is bányász volt, amikor a mai fiatalok közül még sokan meg sem születtek.

A MŰLT

A bányász ünnepéről szólnak? vagy ahogy mi hívjuk: a Borbála napjáról? Hát bizony soha nem lehetne róla beszélni. Nem is tudom, hamarjában hol kezdjem el. Gondolom ott, ahol egész keserves régi bányászéletem kezdődött. Amikor 1919-ben, először szálltam le a föld alá. Nehéz, embertelenül nehéz évek következtek. Borbála napot nyomorúság és bizonytalanság előzte meg, utána pedig ugyanaz következett. Az egyik szeretném elmondani a sok közül, azt, ami az 1922-es esztendőben volt. Ugy emlékszem rá, mintha ma történt volna. Hallom a durva hangokat, amikor fizetésemelést kértünk. Menj a fenébe... volt a rövid, de félre nem érthető válasz. Sztrájkolni kezdtünk, mert a bányászok mindig harcoltak. Nem lehetett az ellenállás eredményes, hiszen kis idővel a proletárforradalom leverése után, a fehér terrorcsapatok eszközei a legdurvábbak voltak. Mint a barmokat szokás, úgy tereltek egybe bennünket, körülöttünk géppuskákat állítottak fel és azután kezdték velünk a tárgyalást. Emlékszem a parancsnokuk nyegle hangjára, és a beszédjére is, amit így vezetett be: Piszkos kommunisták. — Nem volt mit tennünk, kényszerítettek dolgozni, fizetésünk változatlan maradt, sokunkat elküldtek, vezetőinket pedig agyba-főbe verték. Fiatal éveimből ez a legmaradandóbb emlék.

Ilyen előzmények után következett azután a Borbála-ünnep. Ez volt a tökések „ajándéka” azoknak, akik véreből degeszre keresték magukat. Ezt az egy műszakot fizették, de csak úgy, hogy összekapcsolták saját nevelési módjukkal. A bányásznap ezen a napon sorba kellett állni és elzárandokolni a templomba. Aki nem volt hajlandó, annak a műszakját nem igazolták. Igazi tökések fogás volt, néhány hónappal előbb korbáccsal, géppuskákkal fenyegették bennünket, most pedig a papjakkal akarták megtévesztetni a bányászokat. Kevesőnknek esett jól az az egy tányér pörkölt, amit mint a kutynak a koncot, petették elénk. Hát ez maradt meg emlékeknek a Borbála-napból.

Varga István életének két bányásznapja két tükör, amelyek közül az egyikben mélységet, a másikban pedig a jövő nagyszerű távlatát látjuk. Visszakalandoztunk kissé a múltba, megnéztük, mit is mutat az első tükör, azért, hogy a mostani bányásznap méltó megünneplésére még egyszerűbben, még öntudatosabban vonuljunk fel.

A JELEN

Egy évtized nem sok az ember életében, mégis ha visszamenekszem a felszabadulás napjára, úgy érzem, hogy az én igazi életem akkor kezdődött. Nem voltam már fiatal, de tudtam, hogy ebben az új világban még az én életembe is beköszönt a derű. Célunkat, amiért harcoltunk, ami megvalósult, világosabban láttam, amikor 1945-ben beléptem a Magyar Kommunista Pártba. Nem mondom én, hogy az első időszakok nem hoztak nehézséget. De akkor már a mi egységes erőnk szállt szembe velük és tervünk megvalósulása során az élet is egyre szebb, egyre gazdagabb lett. Nem a magam életéről akarok csupán beszélni, — jól lehet, ez tükrözi a többi bányászt is, — hanem arról, hogy az évek múlásával egyre több gyakorlati bizonyíték született, a bányászok fokozottabb megbecsülésére. Nehéz lenne sorba venni valamennyit úgy hamarjában. Amiben a változás kezdődött, az a 8 órás munkaidő bevezetése és a tisztességes munkabérek megszabása volt. A munkában élenjárók kitüntetésekét és pénzjutalmakat kaptak. Lassan az egykori kunyhóalakok egészséges szép házakba költöztek. Közöttük jó magam is. A régi egy szobám helyett tisztességes házban lakom a Rákosi-telepen. A fizetésből szépen eltartom nagy családomat. Nem kell erről sokat beszélni, hiszen ha valaki a bányász családok között jár, egyaránt ezt tapasztalja.

A most következő bányásznap ünnepnek már ilyenek az előzményei. És ilyenek voltak, amikor öt évvel ezelőtt megtartottuk az első Bányásznapot. Az már valóban igazi ünnep volt, és azóta is valamennyit úgy fogadjuk, mint a legszebb ünnepünket. A becsület, jól végzett munka elismerését, amikor a nagyszegű hűségjutalmakban ismételtlen beigazolódott az a megbecsülés, amivel pártunk és kormányzunk megkülönböztet bennünket. Van olyan bányász, aki két nap múlva 9000 forintot is kap. En ugyan csak közel 5000 forint körül kapok, aminek már előre kiszámítottuk a helyét. Nyugodtan, biztonságos jó érzéssel, nem úgy, mint egyszer régen, a Borbála-napon, amikor a keserű ízű pörkölt ajándék után azon gondolkodtam, vajjon meddig is lesz munkánk és holnapra mi legyen az ebéd.